

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5Co/226/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7117220801
Dátum vydania rozhodnutia: 29. 11. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Andrej Šalata
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2018:7117220801.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Andreja Šalatu a sudkýň JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Adriany Murínovej právnej veci žalobcu BENCONT COLLECTION, a.s., Bratislava, Vajnorská 100/A, IČO: 47 967 692, zastúpeného Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., Bratislava, Martinčekova 13, IČO: 50 361 368, proti žalovanému Y.C. L.P., Košice, Y.Z. XX, o zaplatenie 6 926,99 € s prísl., o odvolaní žalobcu proti rozsudku 15Csp/195/2017-96 z 5.4.2018 Okresného súdu Košice I

rozhodol:

M e n í rozsudok vo výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok 2 327,40 € a úroky vo výške 12,9 % p. a. zo sumy 6 926,99 € od 26.7.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

Žalobcovi p r i s u d z u j e náhradu trov konania na súde prvej inštancie a trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie (ďalej aj súd) rozsudkom rozhodol: Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 6 926,99 € s úrokom z omeškania 5 % ročne z uvedenej sumy od 26.7.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti žalobu zamietla. Žalobcovi priznáva nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,70 %.

2. V odôvodnení rozsudku, o. i., uviedol, čoho právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) sa žalobou, doručenou mu 16.8.2017, domáhal voči žalovanému a čo zároveň žiadal priznať, čím žalobu odôvodnil, že sa oboznámil s obsahom žaloby, vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom predložených listinných dôkazov a zistil tento skutkový stav: Právny predchodca žalobcu ako veriteľ so žalovaným, ako dlžníkom - spotrebiteľom uzatvorili 17.12.2013 Zmluvu o úvere, vo forme vopred predtlačenej formulára. Na základe predmetnej zmluvy poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému úver (pôžičku) 7 000 €, ktorý sa zaviazal splatiť formou 120 mesačných „splátkach“, pričom 118 splátok po 113,27 €, 119. splátku 78,26 € a 120. splátku 8,27 €. „Celková“ náklady predstavovali 5 596,99 €, ročná úroková sadzba 12,9 %, priemerná hodnota RPMN 13,88 %. Konečná splatnosť úveru bola určená 25.12.2023. Neoddeliteľnou súčasťou zmluvy boli Všeobecné obchodné podmienky (ďalej len VOP). Listom z 28.7.2014 Poštová banka a.s. upozornila žalovaného na možnosť zosplatenia úveru a vyzvala ho na zaplatenie 478,84 €, do 15 dní odo dňa doručenia. Výzvou zo 14.8.2014 právny predchodca žalobcu vyzval žalovaného na úhradu dlžnej sumy 7 340,75 € v lehote 10 dní odo dňa doručenia výzvy. Citujúc znenie § 497 Obch. zák., § 52 ods.1,3,4, § 53 ods.1,2,3,9, § 54 ods.1,2, § 56 ods.2, § 517 ods.1,2, § 524, § 526 ods.2 O. z., § 1 ods.2, § 2 písm. a),b),d), § 9 ods.1,2, § 11 ods.1 zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, platného v čase uzavretia zmluvy, § 5b zák.č.250/07 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z., platného od 1.2.2013, ďalej uviedol: Má za to, že aj keď predmetom konania v tejto veci bol záväzok žalovaného, ktorý vznikol zo zmluvy o úvere a táto predstavuje tzv. absolútny obchodný záväzkový vzťah [§ 261 ods.6 písm. d) Obch.

zák.], predmetnú zmluvu je potrebné považovať i za zmluvu spotrebiteľskú a na žalovaného hľadieť ako na spotrebiteľa, pretože pri jej uzavieraní nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti, teda na právny vzťah založený zmluvou o úvere je potrebné aplikovať aj príslušné ust. O. z. o spotrebiteľských zmluvách (§ 52 a n. O. z.), a to cez odkaz podľa § 1 ods.2 druhá veta Obch. zák. Táto zmluva podlieha tiež režimu zák.č.129/10 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, pretože bola uzavretá medzi veriteľom ako právnickou osobou, ktorá má v predmete svojej podnikateľskej činnosti poskytovanie úverov a pôžičiek a na druhej strane spotrebiteľom ako fyzickou osobou, ktorej bol poskytnutý spotrebiteľský úver na iný účel ako na výkon zamestnania, povolania alebo podnikania. Zmluva uzatvorená medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným spĺňa charakteristiku štandardných spotrebiteľských zmlúv, ktorých základnou črtou je, že sú pripravené pre spotrebiteľa vopred a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny pred ich uzatvorením. Súčasťou zmluvy sú tiež VOP, ktoré žalovaný ako dlžník ovplyvniť nemôže, sú pripravené vopred a pre veľký počet spotrebiteľov. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že pôvodný veriteľ poskytol žalovanému spotrebiteľský úver, na základe zmluvy o splátkovom úvere zo 17.12.2013 vo výške 7 000 € s tým, že sa zaviazal splatiť úver formou 120 mesačných „splátkach“, pričom 118 splátok po 113,27 €, 119. splátku 78,26 € a 120. splátku 8,27 €. „Celková“ náklady predstavovali 5 596,99 €, ročná úroková sadzba 12,9 %, priemerná hodnota RPMN 13,88 %. Konečná splatnosť úveru bola určená 25.12.2023. Podľa obsahu zmluvy sa žalovaný oboznámil s VOP, ktoré sú neoddeliteľnou súčasťou zmluvy. Po preskúmaní uvedenej zmluvy uzatvorenej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovaným podľa cit. § 9 ods.2 zák.č.129/10 Z. z. dospel k záveru, že predmetná zmluva nemá všetky náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Je potrebné zdôrazniť, že Zák. o spotrebiteľských úveroch vyžaduje, aby zmluva o spotrebiteľskom úvere spĺňala prísne obsahové náležitosti. Cieľom tejto právnej úpravy je totiž ochrana spotrebiteľa ako slabšieho účastníka záväzkovo-právneho vzťahu zo spotrebiteľského úveru. Zák. o spotrebiteľských úveroch v § 9 definuje, ktoré náležitosti musí obsahovať zmluva o spotrebiteľskom úvere. Ak zmluva nemá písomnú formu alebo neobsahuje náležitosti uvedené v zák., zák. s ich absenciou spája dôsledky, a to, že poskytnutý úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov (ak zmluva neobsahuje obligatórne náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a/-k/,r/,y/). Mal za preukázané, že v zmluve o úvere absentuje údaj požadovaný zák. o spotrebiteľských úveroch podľa § 9 ods.2 písm. k) a to údaj o termínoch splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve je uvedený iba počet splátok a výška mesačnej splátky (bez rozdelenia istiny a úrokov). Takéto znenie zmluvy je pre bežného spotrebiteľa nejasné, neurčité a nie je ani v súlade s uvedeným zákonným ust. Informácia o termíne splatnosti splátok, ktoré sú splatné do 20. dňa v príslušnom kalendárnom mesiaci je uvedená malým písmom v rozsiahlom texte všeobecných podmienok. Rovnako chýba v zmluve aj obsahová náležitosť podľa § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ, a síce výška, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov. V zmluve sa uvádza len výška mesačnej splátky bez bližšej špecifikácie, t.j. nie je splnená požiadavka, aby zmluva obsahovala výšku splátky istiny, výšku splátky úrokov a výšku splátky iných poplatkov. Zák. stanovené členenie a uvedenie jednotlivých čiastok úveru predstavuje prehľadné vymedzenie povinností dlžníka tak, aby sa dokázal zorientovať v ponuke, a aby zároveň nebolo možné, aby si veriteľ voči dlžníkovi uplatňoval aj nároky, na ktoré nemá právo. Dlžník musí mať od začiatku prehľad, z akých položiek pozostávajú jednotlivé splátky a ako dlho bude úver splácať, čo z jednotlivých splátok predstavuje istinu, koľko úrok a odmena veriteľa a kedy je v prípade riadneho splácania úveru splatná posledná splátka. Uvedené pritom nemožno nahradiť uvedením celkovej výšky splátky, ani keby z iných ust. zmluvy vyplývala výška úrokov a poplatkov. Účelom náležitostí § 9 ods.2 písm. k) ZoSÚ je teda informovanie spotrebiteľa, aby vedel rozlíšiť, aká časť splátky bude použitá na istinu, úrok a ďalšie poplatky, pretože potom je dostatočne určité, akú časť istiny zaplatil, ako bude s jeho plátbou naložené a akú časť úveru platí na úroky a iné poplatky, teda odplatu veriteľa. Uvedené údaje zmluva neobsahuje, ide pritom o absenciu podstatnej náležitosti zmluvy. Výška, počet a termíny splátok istiny a úrokov sú síce uvedené v predpise splátok k zmluve o úvere, avšak tento nie je súčasťou zmluvy, ale nachádza sa na samostatnej listine, ktorá neobsahuje podpis žalovaného. Teda nemal za dostatočne preukázané, že žalovaný bol s predpisom splátok oboznámený. Vzhľadom na uvedené skutočnosti dospel k záveru, že poskytnutý spotrebiteľský úver je potrebné podľa § 11 ods.1 písm. b) zák. o spotrebiteľských úveroch považovať za bezúročný a bez poplatkov. A teda žalovaný bol podľa uvedeného povinný uhradiť len sumu poskytnutých finančných prostriedkov. Na základe toho má žalobca nárok len na vrátenie skutočne ním poskytnutého úveru 7 000 €. Priznal žalobcovi nárok na nezaplatenú časť poskytnutého úveru 6 926,99 €. Nezaplatením dlhu v čase jeho splatnosti sa žalovaný dostal do omeškania, čím vnikol žalobcovi zo zák. nárok na zaplatenie úroku z omeškania. O úrokoch z omeškania s plnením peňažného dlhu a o ich výške rozhodol podľa § 121 ods.3, § 517 ods.1,2 O. z. a § 3 nar.vl.č.87/95 Z. z. Výška základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky platná 26.7.2017 bola 0 %, a teda žalovaný je

povinný platiť úrok z omeškania vo výške zodpovedajúcej výške základnej úrokovej sadzby Európskej centrálnej banky + 5 percentuálnych bodov, pričom úroky z omeškania priznal od 26.7.2017, t.j. v súlade s návrhom žalobcu. Zaviazal žalovaného na zaplatenie 6 926,99 € s úrokom z omeškania 5 % ročne od 26.7.2017 do zaplatenia. V prevyšujúcej časti úrokov žalobu zamietol. O nároku na náhradu trov konania rozhodol podľa § 251, § 255 ods.1 a § 262 ods.1,2 CSP (ich znenie cituje). Žalobcovi priznal 6 926,99 € z požadovanej sumy 9 254,39 € (istina + vyčíslené úroky), čo predstavuje úspech žalobcu 74,85 % a jeho neúspech 25,15 % (t.j. úspech žalovaného v tejto časti). Vzhľadom na pomer úspechu sporových strán (74,85 % - 25,15 %) priznal žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 49,70 %.

3. I. Žalobca podal včas ODVOLANIE voči rozsudku, v rozsahu, v ktorom súd žalobu vo zvyšku zamietol (ďalej len napadnuté rozhodnutie; poznámka žalobcu) a uviedol: V ostatnej časti zostáva napadnuté rozhodnutie nedotknuté. Podávané odvolanie proti rozhodnutiu, ktorým sa rozhodlo vo veci samej, dôvodí podľa: § 365 ods.1 písm. a),b),d)-h) CSP. II. Reprodukujú doslovne, čo súd v bode 35. napadnutého rozhodnutia uviedol. Pokiaľ sa týka údajov o výške, počte a termíne splátky istiny, úrokov a iných poplatkov, v tomto žalobca poukazuje na Rozsudok SÚDNEHO DVORA (tretia komora) z 9.11.2016, C-42/15, týkajúci sa výkladu čl.1,čl.3 písm. m),čl.10 ods.1,2, čl.22 ods.1 a čl.23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS (Ú. v. EÚ L 133, 2008, s.66), podaný v rámci sporu medzi Home Credit Slovakia, a.s., a W. X. vo veci návrhu na zaplatenie zostávajúcich dlžných súm z úveru, ktorý jej táto spoločnosť poskytla a s ktorého splácaním je v omeškani, a cituje z neho body 46-56. Zároveň poukazuje aj na Rozsudok Krajského súdu (ďalej len KS) v Prešove 11Co/39/2016 z 11.4.2017 a cituje, čo v ňom v odôvodnení v bode 19. a 20. uvádza. V prvom rade poukazuje aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len NS SR) 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018 a cituje, čo v ňom v odôvodnení v bode 22.,25.-27. a 29. uvádza. Rovnako poukazuje aj na uznesenie KS v Banskej Bystrici 16Co/208/2017 z 30.11.2017 a cituje, čo v ňom v odôvodnení v bode 16.-20. uvádza. Z uvedeného možno zhrnúť, že Súdny dvor (ďalej len SD) dospel k záveru, že nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Zároveň SD dospel k záveru, že zmluva o úvere na dobu určitú stanovujúca amortizáciu istiny po sebe nasledujúcimi splátkami nemusí vo forme amortizačnej tabuľky spresňovať, aká časť každej splátky bude započítaná na vrátenie tejto istiny. Judikatúra európskeho súdneho dvora (ďalej len ESD) je rozhodovacou praxou SD Európskej únie (ďalej len EÚ), ktorú vytvárajú rozhodnutia tohto súdu v jednotlivých preskúmaných záležitostiach. ESD je pritom jedným z orgánov EÚ, na ktorý členské štáty tejto nadnárodnej organizácie preniesli určité rozhodovacie právomoci, a tak rozhoduje spory medzi vládami členských štátov a európskymi inštitúciami a prejednáva aj žaloby jednotlivcov či organizácií proti inštitúciám EÚ. Zároveň dohliada, aby členské štáty dodržiavali európske právo a preskúmava aj súlad právnych aktov vydávaných inštitúciami EÚ so zakladajúcimi zmluvami, ktoré tvoria akoby ústavu EÚ. Judikatúra ESD má pritom najmä zabezpečovať jednotný výklad práva EÚ a tak aj jeho rovnaké uplatňovanie v jednotlivých členských štátoch. Práve v prípadoch, kedy ESD podáva právny výklad ust. európskeho práva či už v jednotlivých rozhodnutiach alebo na žiadosť súdov členských štátov či iných orgánov a inštitúcií EÚ má judikatúra ESD všeobecnú záväznosť. Tzn., že týmto výkladom ESD sa musí riadiť nielen súd, ktorý o výklad požiadal či štát alebo inštitúcia EÚ, ktorej je rozhodnutie určené, ale všetky členské štáty, ich orgány a obyvateľstvo ako aj samotné orgány EÚ. Judikatúra ESD má preto povahu prameňa európskeho práva. Zároveň platí, že ak je akékoľvek vnútroštátne pravidlo (napr. zák., vyhl.) v rozpore s európskym právom, orgány daného štátu ho nemajú uplatňovať. Má za to, že zmluva o úvere jasným spôsobom obsahuje údaje o výške (113,27 €), počte (120 mesačných splátok) a termíne (k 25. dňu v mesiaci, počnúc 25.1.2014 do 25.12.2023) jednotlivých splátok. Na základe uvedeného má za to, že uvedenú zmluvu o úvere nemožno považovať za bezúročnú a bez poplatkov z dôvodu, že zmluva o úvere neobsahuje výšku, počet a termíny splátok, nakoľko vzhľadom na uvedené je zrejmé, že zmluva o úvere priamo nemusí takýto údaj obsahovať, ale postačí, ak sa táto informácia na základe zmluvy o úvere dá identifikovať, čo v danom prípade zmluva o úvere spĺňa. Rovnako tak mu nie je zrejmé, na základe akých skutočností súd poukazuje už na judikatúrou prekonané rozhodnutia súdov, pričom nijakým spôsobom nereflektuje na uvedenú judikatúru. Cituje z bodu 18. odôvodnenia uznesenia NS SR 3Cdo 198/2017 z 19.3.2018. III. Reprodukujú doslovne, čo súd v bode 41. napadnutého rozhodnutia uviedol. Podľa jeho právneho názoru sa toto rozhodnutie súdu zakladá tzv. omyle v dokazovaní, keď požadoval sankčné úroky za obdobie od 15.8.2014 až do 25.7.2017 v rámci vyčíslenej sumy 2 327,40 €, ktorú však súd bez ďalšieho napadnutým rozhodnutím zamietol. V predmetnom konaní si uplatňoval aj nárok na zaplatenie zmluvných úrokov a úrokov z omeškania odo 26.7.2017 do zaplatenia z dôvodu, že si v žalobe uplatnil vyčíslené zmluvné úroky a úroky z omeškania vypočítané do 25.7.2017. Nakoľko

súd žalobu v časti vyčíslených úrokov a úrokov z omeškania zamietol, súd týmto mu odňal jeho právo na úrok „z omeškania z omeškania“ vo výške 5,25 % p. a. z istiny odo dňa nasledujúceho po dni zosplatnenia, t. j. od 15.8.2017, a to až do 25.7.2017. Z uvedeného dôvodu je aj toto rozhodnutie súdu arbitrárne a neudržateľné. IV. Podľa jeho právneho názoru je predmetné rozhodnutie vo svojom odôvodnení nepreskúmateľné. Základom odôvodnenia súdneho rozhodnutia sú tie tvrdenia, ktorými súd podopiera svoj záver. Požiadavky na odôvodnenie rozhodnutia sú sú požiadavky na argumentáciu v odôvodnení, pričom ide o také pravidlá argumentácie, ktoré musia byť dodržané v každom súdnom rozhodnutí. Má za to, že nedostatočným odôvodnením súdneho rozhodnutia porušil súd jeho práva vychádzajúce z čl.46 ods.1 Ústavy SR. Odôvodnenie má obsahovať dostatok dôvodov a súčasne ich uvedenie má byť zrozumiteľné, súd je teda povinný formulovať odôvodnenie spôsobom, ktorý zodpovedá základným pravidlám logického, jasného vyjadrovania a musí spĺňať základné gramatické, lexikálne a štylistické „hladiská“ (Mazák, J.: Základy občianskeho procesného práva, Iura Edition, Bratislava 2002, s.299). Obsahom základného práva na súdnu ochranu podľa čl.46 ods.1 Ústavy SR je právo účastníka konania na také rozhodnutie, ktorého dôvody sú zjavné a zreteľné, a to najmä z dôvodu, že odôvodnenie rozhodnutia je zárukou toho, že výkon spravodlivosti nebude arbitrárny (II.ÚS 117/07). Právo na spravodlivý proces vyžaduje, aby rozhodnutia súdu boli zdôvodnené a presvedčivé. Takýto postup vyplýva z potreby transparentnosti vysluhovania spravodlivosti, ktorá je nevyhnutnou súčasťou každého justičného aktu. Odôvodnenie rozhodnutia je aj zárukou toho, že výkon spravodlivosti nie je arbitrárny (III.ÚS 311/01, III.ÚS 107/07, IV.ÚS 14/07, III.ÚS 311/07, I.ÚS 265/05, I.ÚS 33/2012, III.ÚS 199/09). Cituje z odôvodnenia Nálezu Ústavného súdu Českej republiky (ďalej len ÚS ČR) IV.ÚS 1551/08, Nálezu ÚS SR: I.ÚS 114/08, II.ÚS 85/06 a II.ÚS 380/2013 a tiež, čo uviedol NS SR vo svojom rozhodnutí 4Cdo/25/2007. Právo na spravodlivý súdny proces je jedným zo základných práv jednotlivca, ktoré mu zaručuje Ústava SR. Ide najmä o právo jednotlivca na prístup k nezávislému a nestrannému súdu, a to za takých podmienok, aby zo strany súdu nedochádzalo k bezdôvodnému znevýhodňovaniu jednej zo strán konania, teda na nediskriminačný prístup k súdu, a to tak, aby bola zachovaná rovnosť strán. Má za to, že v konaní na súde došlo k porušeniu práva strany konania na spravodlivý súdny proces. Zdôrazňuje, že garancia spravodlivého súdneho procesu musí byť naplnená v každom konaní. Obsah práva na spravodlivý súdny proces nespočíva len v tom, že osobám nemožno brániť v uplatnení práva alebo ich diskriminovať pri jeho uplatňovaní, obsahom tohto práva je i relevantné konanie súdov a iných orgánov SR (IV.ÚS 252/04). Ak súd, alebo iný orgán koná vo veci uplatnenia práva osoby určenej v čl.46 ods.1 Ústavy inak ako v rozsahu a spôsobom predpísaným zák., porušuje ústavou zaručené právo na súdnu alebo inú právnu ochranu. Právo na súdnu a inú právnu ochranu poskytuje ústava každému právu, ktoré je v právnom poriadku SR upravené a ktorého sa zák. ustanoveným postupom možno domáhať na súdnom alebo inom orgáne SR. Poskytnutie práva na súdnu alebo inú právnu ochranu nie je možné obmedziť iba na základné práva a slobody tak, ako sú uvedené v druhej hlave ústavy (I.ÚS 96/94). IV. Je nevyhnutné uviesť, že ako vyplýva z judikatúry, napr. rozhodnutie NS ČR ochrana spotrebiteľa má svoje limity, pričom ochranu spotrebiteľa nemožno ponímať ako obranu proti ľahkovážnosti a nezodpovednosti (NS ČR: 23Cdo/1201/2009; cituje z jeho odôvodnenia. Ochrana spotrebiteľa je síce dôležitým faktorom v spoločnosti, avšak nemožno mu poskytovať takú ochranu, ktorá by viedla k jeho jednostrannému zvýhodňovaniu, spotrebiteľ by bol v takýchto prípadoch zbavený akejkolvek zodpovednosti pred uzatvorením zmluvnej povinnosti dôkladne navzájom zvážiť výhody a nevýhody a podľa toho rozumne konať. Neexistuje ani vecne odôvodniteľný dôvod oslobodiť spotrebiteľa od povinností, ktoré mu ukladá zmluva s rovnocenným partnerom, ak sa k splneniu tejto povinnosti zaviazal dobrovoľne a s vedomím ich rozsahu. V nadväznosti na uvedené má za to, že v tomto prípade ide, pod zámienkou narovnávanía prirodzených nerovností medzi účastníkmi občianskoprávných vzťahov, prostredníctvom zák. alebo dokonca prostredníctvom judikatúry ESD dochádza k narušeniu princípu rovnosti strán konania, a ; legitimita takýchto legislatívnych „úsluh“ (úvodzovky žalobca) slabším zmluvným stranám sa odvodzuje od predpokladu, že sú na trhu znevýhodnení silnejším ekonomickým postavením ich spolu kontrahenta, t.j. dodávateľa. Súdny sú povinné skúmať konkrétne okolnosti uzatvorenia zmluvy, aj ochrana spotrebiteľa má svoje medze a v žiadnom prípade ju nie je možné chápať ako obranu jeho ľahkomyselnosti a nezodpovednosti. Žalobca uzavrel zmluvu dobrovoľne, bez pripomienok a nátlaku. V tejto súvislosti poukazuje aj na odlišné stanovisko sudcu a zároveň podpredsedu ÚS SR, JUDr. Milana Lalíka (cituje z neho). V. Vzhľadom na uvedené skutočnosti a cit. zákonné ust. žiada rozsudok v napadnutom rozsahu zrušiť a vec vrátiť súdu na ďalšie konanie alternatívne žiada žalobe vyhovieť v celom rozsahu a žalovaného zaviazat' na náhradu trov konania vrátane trov právneho zastúpenia, všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.

4. Rozsudok, okrem výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti a výroku o trovách konania, nebol odvolaním napadnutý, nadobudol právoplatnosť (§ 367 ods.1 a § 379 CSP), preto nebol v uvedenom rozsahu v odvolacom preskúmaný.
5. Odvolací súd bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods.1 CSP - na prejednanie odvolania nariadi odvolací súd pojednávanie vždy, ak je potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie alebo to vyžaduje dôležitý verejný záujem) prejednal odvolanie v rozsahu vyplývajúcom z § 380 CSP a zistil, že čo sa týka výroku o zamietnutí žaloby v prevyšujúcej časti, neboli splnené podmienky na potvrdenie rozsudku, ani na jeho zrušenie, lebo rozhodnutie súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [§ 365 ods.1 písm. h) CSP], preto rozsudok v uvedenom výroku, podľa § 388 CSP, zmenil tak, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi úrok 2 327,40 € a úroky vo výške 12,9 % p. a. zo sumy 6 926,99 € od 26.7.2017 do zaplatenia, do 3 dní od právoplatnosti rozsudku.
6. Právnym posúdením je činnosť súdu, pri ktorej aplikuje konkrétnu právnu normu na zistený skutkový stav, t. zn. vyvodzuje zo skutkového zistenia, aké práva a povinnosti majú účastníci podľa príslušného právneho predpisu a nesprávnym právnym posúdením veci [§ 365 ods.2 písm. h) CSP] je jeho omyl pri aplikácii práva na zistený skutkový stav (skutkové zistenie), pričom o mylnú aplikáciu právnych predpisov ide, ak použil iný právny predpis, než ktorý mal správne použiť alebo aplikoval správny predpis, ale nesprávne ho vyložil, príp. ho na daný skutkový stav inak nesprávne aplikoval (z podradenia skutkového stavu pod právnu normu vyvodil nesprávne právne závery o právach a povinnostiach účastníkov konania) a použitie správneho ust. neznamená iba opísanie jeho dikcie, ale i jeho správne priradenie k zistenému skutkovému stavu alebo inak vyjadrené posúdením veci po právnej stránke treba rozumieť výklad o tom, z ktorých ust. zák. alebo iného právneho predpisu vychádzal (prečo pod tieto ust. podradil zistený skutkový stav) a ako ho príp. vyložil, a výklad o tom, aké majú účastníci na základe zisteného skutkového stavu podľa týchto ust. vo vzťahu k predmetu konania práva a povinnosti a ako bola preto vec rozhodnutá.
7. Na základe skutočností uvedených v odvolaní bol urobený záver, že žalobcom uplatnené odvolacie dôvody, týkajúce sa zamietnutia žaloby v prevyšujúcej časti, sú dané.
8. Súd, pokiaľ zamietol žalobu v prevyšujúcej časti, z podradenia skutkového stavu pod právnu normu nevyvodil správne závery o právach a povinnostiach strán sporu, čo je zrejmé zo skutočností uvedených v odvolaní, ktoré odvolací súd považuje v celom rozsahu za opodstatnené a najmä zo súdnych rozhodnutí, na ktoré žalobca v odvolaní poukazuje.
9. S právnymi názormi a závermi v uvedených rozhodnutiach vyslovenými sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje a - vzhľadom na ich výstižnosť, úplnosť a presvedčivosť - nepovažuje za potrebné, ani účelné k nim čokoľvek dodávať.
10. Súd neprihliadol na Rozsudok SD EÚ z 9.11.2016 vo veci C-42/15 Home Credit Slovakia, a. s. proti Kláre Bíroovej, v ktorom je podaný výklad čl.10 ods.1,ods.2 písm. h) a i) a čl.22 a 23 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008 o zmluvách o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice Rady 87/102/EHS, a z ktorého bolo potrebné vychádzať aj pri aplikácii právnych predpisov, podľa ktorých vec tiež posúdil.
11. Pokiaľ ide o povinnosť súdu vychádzať pri rozhodovaní o nárokoch zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere z eurokonformného výkladu príslušných ust. vnútroštátnych právnych predpisov podaného v uvedenom rozsudku SD EÚ, odvolací súd odkazuje v celom rozsahu na vyčerpávajúce odôvodnenie uznesenia NS SR 3Cdo 146/2017 z 22.2.2018.
12. Podľa § 396 ods.1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.
13. Podľa ods.2 cit. ust. ak odvolací súd zmení rozhodnutie, rozhodne aj o nároku na náhradu trov konania na súde prvej inštancie.
14. Podľa § 255 ods.1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.
15. Podľa § 262 ods.1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.
16. Podľa ods.2 cit. ust. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.
17. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto mu bola priznaná náhrada jeho trov v plnom rozsahu, o výške ktorých rozhodne súd prvej inštancie.
18. Pomer hlasov, akým bolo rozhodnutie prijaté: 3 hlasy za (§ 393 ods.2 druhá veta CSP).

Poučenie:

Proti rozsudku odvolacieho súdu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Dovolať musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom. Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa. Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci.

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.